

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupen JUDr. Miroslavem Martinákem, advokátem, se sídlem Hlavní třída 428/18, Šumperk, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 13. 5. 2019, č. j. 72 Ad 19/2019 – 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Miroslavu Martinákovi, advokátovi, **se n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2019, č. j. MPSV-2019/54105-922, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 19. 2. 2019, č. j. 59892/19/SU, jímž byla žalobci snížena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení z 3 216 Kč na výši 348 Kč měsíčně ode dne 1. 10. 2018 do 30. 6. 2019. Současně v žalobě žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 5. 4. 2019, č. j. 72 Ad 19/2019 - 15, žalobce osvobodil od soudních poplatků v plném rozsahu a ustanovil mu zástupkyni Mgr. Renátu Kacarovou, advokátku, se sídlem Slovanská 3240/7, Šumperk.

[3] Dne 29. 4. 2019 krajský soud obdržel sdělení zástupkyně žalobce, v němž žádala o zrušení ustanovení, neboť žalobce jí neposkytl dostatečnou součinnost, aby jej mohla řádně zastupovat a hájit jeho zájmy. Krajský soud proto usnesením ze dne 13. 5. 2019, č. j. 72 Ad 19/2019 - 22, Mgr. Renátu Kacarovou zprostil funkce ustanovené zástupkyně žalobce a ustanovil zástupcem žalobce advokáta JUDr. Miroslava Martináka. Výrokem III. tohoto usnesení krajský soud přiznal ustanovené zástupkyni Mgr. Renátě Kacarové odměnu za zastupování.

II.

[4] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, ve které vyjádřil svůj nesouhlas s napadeným usnesením a žádal jeho zrušení. Současně stěžovatel navrhl, aby mu soud ustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

III.

[5] Nejvyšší správní soud na úvod konstatuje, že nepožadoval zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, jelikož povinnost zaplatit poplatek má stěžovatel jen tehdy, směřuje-li jeho kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, bod 27, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS).

[6] V nyní souzené věci rovněž nebylo nutno rozhodovat o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 10 věta poslední s. ř. s. platí, že *zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti*. Stěžovateli byl pravomocným usnesením krajského soudu ze dne 13. 5. 2019, č. j. 72 Ad 19/2019 - 22, ustanoven zástupcem advokát JUDr. Miroslav Martinák, který tak v souladu s citovaným ustanovením zastupuje stěžovatele i v řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] Podstatou kasační stížnosti je nesouhlas stěžovatele s posouzením právní otázky splnění zákonných podmínek pro zrušení ustanovení původní zástupkyně.

[10] Podle § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), *advokát je oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět, popřípadě požádat o zrušení ustanovení nebo požádat Komoru o určení jiného*

pokračování

advokáta, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Advokát je oprávněn takto postupovat také tehdy, pokud klient přes poučení advokátem o tom, že jeho pokyny jsou v rozporu s právním nebo stavovským předpisem, trvá na tom, aby advokát přesto postupoval podle těchto pokynů.

[11] Je nesporné, že základními předpoklady pro poskytování právních služeb advokátem, je součinnost klienta a vzájemná, tedy oboustranná důvěra. Při rozhodování soudu o žádosti o zrušení ustanovení zástupcem je třeba vždy pečlivě zkoumat, zda jsou dány zákonné důvody pro vyhovění žádosti, a zda pod tvrzenými skutečностями se neskrývají jiné okolnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 8 As 43/2007 – 156).

[12] Z ničeho nevyplývá, že by se v daném případě uváděné důvody odlišovaly od důvodů skutečných. Z žádosti o zrušení ustanovení Mgr. Renáty Kacarové ze dne 29. 4 2019 plyne, že stěžovatel ustanovené zástupkyni neposkytoval dostatečnou součinnost, když zejména přes poučení o následcích nedoplnění návrhu na zahájení řízení na výzvu soudu opakovaně trval na svém podání a odmítal jej jakkoliv měnit či doplnit. Dále z něj plyne, že stěžovatel poté, co byly soudem odmítnuty některé jeho žaloby v jiných věcech, kde jej zastupovala stejná zástupkyně, odmítl již s touto komunikovat s tím, že si kasační stížnosti podá sám. Tato tvrzení ustanovené zástupkyně stěžovatel v podané kasační stížnosti nezpochybnil.

[13] Podle názoru Nejvyššího správního soudu lze zmíněné jednání stěžovatele bezesporu hodnotit jako neposkytnutí potřebné součinnosti i jako narušení nezbytné důvěry ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o advokacii.

[14] Krajský soud proto rozhodl v souladu se zákonem, jestliže vyhověl žádosti Mgr. Renáty Kacarové o zrušení ustanovení a současně ustanovil stěžovateli k ochraně jeho práv jiného zástupce z řad advokátů.

[15] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[16] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

[17] Ustanovenému zástupci stěžovatele Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování, neboť z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by učinil nějaký úkon, za který náleží odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu